

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Μέρος Γ'

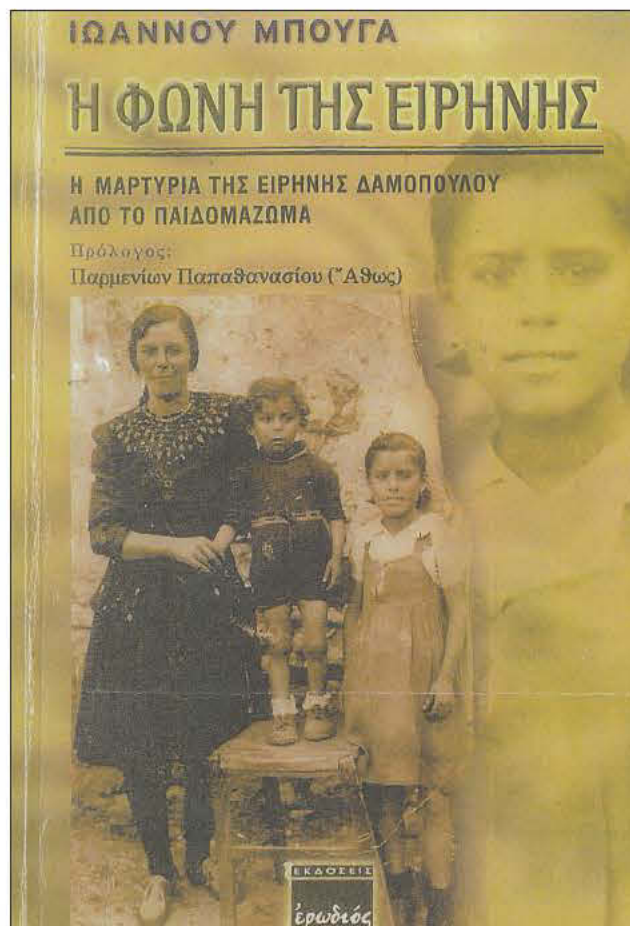
Γράφει ο Κώστας Τζαβέλλας

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Ιστορία της Ειρήνης Δαμοπούλου όπως την διατύπωσε στον Καθηγητή Ιωάννη Μπουγά όπου αφηγείται την Ιστορία της ίδιας, της Μπτέρας της και του μικρού αδελφού της, που βρέθηκαν αναγκαστικά στο Κολαστήριο του Στρατοπέδου "Φλώρικα" στην Ρουμανία, το οποίο ήταν κάτω από την Τυραννική Εποπεία του γνωστού στελέχους του ΚΚΕ, Κ. Λουλέ και της Γυναίκας του. Εκεί στο συγκλονιστικό βιβλίο «Η Φωνή της Ειρήνης» που αφηγείται τη ζωή της, θλίβεται οποιοσδήποτε Έλληνας όταν διαβάσει ότι προσπαθούσαν με την βία να αναγκάσουν αυτήν και την Μπτέρα της να υπογράψουν ότι δεν είναι Έλληνες αλλά Σλαβομακεδόνες. Κι επειδή η Μάνα της κι αυτή αρνούντο, την έβαζαν να στέκεται αμέτρητες ημέρες στην είσοδο του σχολείου και να περνούν από μπροστά της 1500 παιδιά και να την φτύνουν. Ανατριχιάζει οποιοσδήποτε διαβάσει τα δύο βιβλία του Γιώργου Μανούκα «ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ» Νο 1 και Νο 2 στα οποία Μετανοιωμένος πικρά, ζητά Συγγνώμη γιατί υπήρξε ο Γενικός Επιθεωρητής αυτού του "Εγκλήματος κατά της Φυλής" όπως ονομάζει το Παιδομάζωμα. Αλλά το σημαντικότερο εδώ είναι ότι: σύμφωνα με τις έρευνες του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού που απετέλεσε τον σπουδαιότερο παράγοντα πίεσης για την επιστροφή των παιδιών - όσα τελικά γύρισαν - 9.000 παιδιά κατέληξαν στα Σκόπια που ήταν μαζί με την Αλβανία του Χότζα, το αγαπημένο αδελφάκι των Ανταρτών.

Εκεί δε κατέληξαν και πολλοί μαχητές του ΔΣΕ μετά την Ήττα του Γράμμου και το αιματηρό φινάλε αυτού του καταστροφικού πολέμου που είχαν κηρύξει ενάντια στην Μάνα Ελλάδα.

Ένας απ' αυτούς τους Μαχητές του «Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδος» ήταν και ο Πατέρας του Ορκισμένου Εχθρού της Ελλάδος του προηγούμενου πρωθυπουργού των Σκοπίων Nicholas Grouefski (Νικόλαος Γκουρέφσκι). Δηλαδή Νικόλαος Γρούιος από την Αχλάδα της Φλώρινας. Ο παππούς του σκοτώθηκε το 1940 στα βουνά της Αλβανίας πολεμώντας για την Ελλάδα κι η Γιαγιά του που ήταν μαζί με τον πατέρα του, πήγε κι αυτή στα Σκόπια. Κι όπως δηλώνουν κάτοικοι της Αχλάδας η Γιαγιά του λάμβανε από το Ελληνικό Κράτος για χρόνια μετά την σύναξη του ΟΓΑ. Μάλιστα στο χωριό υπάρχει και το Ηρώον όπου είναι Γραμμένο το όνομα του παππού Ν. ΓΡΟΥΙΟΣ...

Και εμείς οι σημερινοί Έλληνες ψάχνουμε αλλού τους φταίχτες. Τη στιγμή που είναι Γεγονός αδιαμφισβήτητο, ότι αυτή η «Δημοκρατία της Μακεδονίας» είναι όπως είπα Πολιτικό Κατασκεύασμα του Κομμουνιστή

ηγέτη της Γιουγκοσλαβίας Γιόσιπ Μπροζ Τίτο που κατέληξε σε Τερατογέννηση κατά την οποία η για χρόνια κοιλοπονούσα VARDASKA BANOVINA πέθανε, χάθηκε και εξαφανίστηκε ενώ ξεπετάχτηκε στην θέση της η Δημοκρατία της Μακεδονίας με χειροκροτιές τριγύρω της τούς πρώτους Έλληνες Κομμουνιστές που με χαρά διετράνωσαν και υπέγραφαν την ψεύτικη καταγωγή της. Γνωρίζοντας από την πρώτη στιγμή ότι αυτή η ψευτιά δεν ήταν τίποτ' άλλο παρά μια μεγάλη κλεψιά της Ελληνικής ιστορίας και κληρονομιάς και ένας απαίσιος Διαμελισμός του ίδιου του κορμιού της...

Αλλά ας τους ακολουθήσουμε μετά την Κατάπυση 5η Ολομέλεια και τον Αύγουστο του 1949 όταν πτημένοι διαφεύγουν - το μεγαλύτερο μέρος του ΔΣΕ - στις χώρες του παραπετάσματος με πρώτη την Αλβανία και τα Σκόπια. Από την Αλβανία ο Μεγαλύτερος αριθμός καταλήγει στην Σοβιετική Ένωση και συγκεκριμένα στην Τασκένδη. Εν τω μεταξύ ο Θάνατος του Στάλιν αλλάζει τα δεδομένα και για πρώτη φορά ακούγεται το ερώτημα. Ποιός φταίει; Τι έφταιξε;

Όλοι πέφτουν με Μανία στον Ζαχαριάδη. Κι ο Βαφειάδης από χαφιάς και προδότης ξεπροβάλλει ο Μεγαλύτερος Κατήγορος... Αλληλοσφάζονται κι όλοι οι ήρωες και καπεταναίοι του χτες παρουσιάζονται τώρα χαφιέδες και προδότες. Ο Ζαχαριάδης τελικά εξορίζεται στο Σουργκούτ για να μην μιλήσει και οι υπόλοιποι σπέρνονται στους τέσσερις ανέμους του Σοβιετικού παραδείσου. Παρ' όλα αυτά όμως η συμπάρασταση στο "Μπαστάρτικο" του Τίτο συνεχίζεται αφού η Ιδεολογία της Δικτατορίας του Προλεταριάτου έχει ριζώσει στην Ελλάδα. Το ΚΚΕ παρά τους διωγμούς του Σοφούλη, τις εξορίες και τα ξερονήσια ξαναζωντανεύει και αλλάζει

όνομα. Γίνεται ΕΔΑ. Ελληνική Δημοκρατική Αριστερά. Κάτι που μακάρι να έμενε μέχρι σήμερα. Μάλιστα φτάνει να χτυπήσει στις Εκλογές το Απίστευτο 24%. Έτσι ενθαρρυμένοι οι Έλληνες Κομμουνιστές και με τον Τίτο να φαντάζει παντοδύναμος στην Μεγάλη Γιουγκοσλαβία του, που παρά τις ιδεολογίες της έχει φτιάξει και παράξενες αγάπες με την Δύση, μένουν πιστοί στις θέσεις τους γύρω απ' την ψευδοδημοκρατία της Μακεδονίας. Βλέπουμε λοιπόν την 11η του Γενάρη 1962 η "Αυγή" να γράφει: Η ύπαρξη της Σλαβομακεδονικής Μειονότητας στην Ελλάδα είναι γεγονός...

Αλλά την 22α Μαΐου 1963 ένα Τραγικό Γεγονός συνταράσσει την Ελλάδα: δολοφονείται σε ειρηνική συγκέντρωση στην Θεσσαλονίκη ο αγωνιστής της Ειρήνης βουλευτής της ΕΔΑ, Γρηγόρης Λαμπράκης. Η Ελλάδα φλέγεται, το παλάτι ταρακουνιέται συνθέμελα κι ο Καραμανλής διαδίδεται ότι αναρωτιέται: Μα ποιός κυβερνάει αυτόν τον τόπο;...

Μετά από λίγο Αυτοεξορίζεται στο Παρίσι... Αλλά την 30η Ιουλίου 1963 ο Μανώλης Γλέζος γνωστός βουλευτής της ΕΔΑ κατά την απονομή σε αυτόν του "Βραβείου Ειρήνης Λένιν" στην Μόσχα εκφράζεται δημόσια "για λύση του προβλήματος των Μακεδονικών μειονοτήτων με διαπραγματεύσεις που θα επιτρέψουν την Ίδρυση μιας Αυτόνομης Μακεδονίας". Κι ένα μήνα μετά την 2α Αυγούστου 1963 ο Ηλίας Ηλιού μέσα στην ίδια την Ελληνική Βουλή δηλώνει σχεδόν τα ίδια πράγματα...

Εν τω μεταξύ ο Νίκος Μπελογιάννης έχει μπει παράνομα στην Ελλάδα. Συλλαμβάνεται σε μια Γιάφκα με Ασυρμάτους και μαζί με τους Συνεργάτες του, εκτός του νεαρού τότε Τάκη Λαζαρίδη που λόγω ηλικίας αμνηστεύεται, όλοι εκτελούνται. Η Ελλάδα περπατάει σε τετωμένο σχοινί και παράνομες οργανώσεις σαν τον "ΙΔΕΑ" και τον "ΑΣΠΙΔΑ" δυναμιτίζουν την κατάσταση.

Έτσι έρχεται η 21η Απριλίου 1967 που ενώ βάζει στον γύψο πολλά καρκινώματα δημιουργεί χιλιάδες καινούρια, καταργώντας την ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ για 7 χρόνια και την οδηγεί στην τραγωδία της Κύπρου, της οποίας ασφαλώς το μισό μερίδιο Ευθύνης ανήκει σίγουρα στον Μακάριο.

Έτσι, στις Τραγικές ημέρες του Ιούλη του 1974 με μια επιδέξια ντρίπλα του Αβέρωφ, έρχεται σαν Μεσσίας ο Αυτοεξόριστος των Παρισίων Κωνσταντίνος Καραμανλής. Γίνεται Οικουμενική Κυβέρνηση και ξεστομίζεται από το στόμα του αυτό το δι' αιώνες ασυγχώρητο: «Η Κύπρος είναι μακριά». Ο Ατίλας 2 αρπάζει το 1/3 του μαρτυρικού μας νησιού κι ο Μακάριος παρουσιάζεται στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ κι εκφωνεί τα Λόγια που όλος ο Ελληνισμός ζητά να ξεχάσει...

Εν τω μεταξύ έχει δοθεί Αμνηστία στους Συ-